

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Διευθύνεται από **ΣΥΝΤΑΧΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ** | Υπεύθυνος **ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΑΔΗΣ** | Γράμματα — Ανταποκρίσεις **ΛΕΥΚΩΣΙΑ — ΔΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ 1** | 1η Χρονιά — 26ο φύλλο **ΛΕΥΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΥ** | Συνδρομές Έσωτερικόν **ΧΡΟΝΙΑΤ. 10/- ΕΞΑΜΗΝΗ 5/-** | Κυκλοφορεί κάθε Δευτέρα **ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ**

«Κανένας μετά τον θάνατο των Μάρξ. Έργιας δεν πρόθεσε στο οικοδόμημά τους. (το Μαρξισμό) καμιά νέα βάση «συνληρωματική» δίπλα σε αυτές που είχε βάσει το ηθικολεπτό πνεύμα των δυο Λασκάλων. Ούτε και να γκρεμίσουνε μπόρεσαν καμιά από αυτές» (ΠΟΥΛΙΟΠΟΥΛΟΣ)

ΜΟΝΑΧΑ ΟΛΑΚΕΡΗ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΕΙ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ

Δεν πρόφτασε να στεγνώσει ακόμα το αίμα που χύθηκε την περασμένη βδομάδα στον τόπο της απεργίας των μεταλλουργών, και τα όργανα του «νόμου» και της «τάξης» ποίσησαν ξανά τη γη με νέο τιμίο προλεταριακό αίμα. Τα βόλια των καννιβάλων του «νόμου» τρυπήσαν ξανά τα τίμια στήθια των μαχητών του Κυπριακού προλεταριάτου. Η ιμπεριαλιστική κυβέρνηση του τόπου μας, όχι μονάχα στάθηκε άσυνικνη μαρσοτά στο δέμα της πείνας και της δυστυχίας των μεταλλουργών, αλλά και μέσω της Αστυνομίας της — που «επιβάλλει το νόμο και την τάξη» (!!!), όπως δήλωσε ο Αποικιακός Γραμματέας — βοήθησε και βοηθεί τις απεργοσπαστικές ενέργειες της Έταιρείας. Καί στην χρέιψη του έργου της αυτού δεν δίστασε, δυο φορές ως τα τώρα, να χτυπήσει κατάστημα τα τίμια κορμιά των αγωνιστών μας, που επί 60 τώρα δλάκερες μέρες αγωνίζονται με τη ψυχή στο χέρι για να νικήσουνε τον πιο σκληροτράχηλο εργοδότη που γνώρισε ως τα τώρα ο τόπος μας.

Γίνοτα, όμως, δε μπορεί να λυγίσει τους μαχητές μας. Καί προ πάντος τα βόλια των εκμεταλλευτών μας. Γιατί, αντίθετα, αποαλύνουνε την πίστη μας στο δικό του αγώνα μας και μας δείχνουνε, με λίγα λόγια, το δρόμο που πρέπει ν' ακολουθήσουμε και μιά αποκαλύπτουνε τον τρόπο που προσπαθούνε οι αντίπαλοί μας να λυγίσουνε τη θέλησή μας να νικήσουμε.

Οι αδόμητες εκδηλώσεις αλληλεγγύης κ' αγανάκτησης, μπροστά στο άστοχο έγκλημα των οργάνων του «νόμου» και της «τάξης», που δείξανε την περασμένη Δευτέρα οι προλεταριοί κ' εργαζόμενοι της Κύπρου, μιάς δείχνουνε το δρόμο που πρέπει ν' ακολουθήσουμε για να φτάσουμε ως την τελική νίκη. Κι' ο δρόμος αυτός δεν είναι άλλος από την ΠΑΝΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ. Το είπαμε και το ξαναλέμε. Μονάχα δλάκερη ή Έργατική Τάξη της Κύπρου μπορεί να δώσει μιά πραγματική λύση στην απεργία των Μεταλλουργών. Κι' αυτή τη λύση θα πρέπει να τη δώσει με τη μαχητική υποστήριξη της στους απεργούς. Τότε μόνο θα νιώσει ο μαύρος συνασπισμός του κεφαλαίου τη δύναμη της Έργατικής Τάξης του τόπου μας σ' αυτόν τον αγώνα τους κλάδους της οικονομικής ζωής του τόπου μας την πειστή από μέρους της εργατιάς κ' αντίληφθει πως είναι αποφασισμένη ν' αγωνιστεί, όχι μονάχα ενάντια στον εργοδότη των μεταλλουργών — την Κ.Μ.Ε. — μα στον κάθε ένα που τον υποστηρίζει, είτε αυτός είναι ιδιώτης είτε Κυβέρνηση. Οι Τυπογράφοι όμως είναι καλό μήθημα στους καρχαρίες του κλάδου που υποστηρίζουνε είτε ηρωικά είτε φανερά το ξένο εκμεταλλευτικό κεφάλαιο. Άνοιξαν, μπορούμε να πούμε, το δρόμο και προλείαννε το έδαφος για την παρτίδα προώθηση της υποστήριξης μας προς τους απεργούς μεταλλουργούς.

60 μέρες σκληρού απεργιακού αγώνα και κανένα σημάδι δε φαίνεται στον ορίζοντα για την ενδοτική λύση της απεργίας. Είναι καιρός πια να κινηθεί μαχητικά δλάκερη ή εργατική τάξη

του τόπου μας και να ζητήσει από την Κυβέρνηση να επέμβει αποφασιστικά, να κρατικοποιήσει τα μεταλλεία και να ικανοποιήσει τα αίτηματα των μεταλλουργών μας. Και για να επέμβει ενεργητικά ή Κυβέρνηση, δεν είναι μήτε οι 24ωρες απεργίες που θα την αναγκάσουνε, ούτε ο μακροχρόνιος απεργιακός αγώνας, ούτε οι διαμαρτυρίες και παρουσιάσεις. Αυτά δεν έχουνε πέραση πια. Σήμερα πρέπει να στρέψουμε την προσοχή μας σε πιο μαχητικούς, σε πιο αποφασιστικούς αγώνες. Πρέπει να κινητοποιήσουμε τα βρασιά επαγγέλματα που μπορούνε να ξαναγυρύνουνε την Κυβέρνηση να επέμβει. Κι' αυτά τα επαγγέλματα δεν είναι άλλα από τους γραμμάδες, τυπογράφους, σιωφέρηδες και φοροεπιφορτωτές, ηλεκτροτεχνίτες, σιδηροδρομικούς, τηλεφωνικούς και τηλεγραφικούς υπαλλήλους. Μονάχα με την κινητοποίησή τους και με το κατέδραμα τους σε ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΩΣ ΤΗΝ ΕΥΝΟ-ΓΚΗ ΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΩΝ, είναι δυνατό να πετύχουμε την Κυβερνητική επέμβαση. Γιατί δλάκερος πια ο λαός της Κύπρου θα κινητοποιηθεί αποφασιστικά και θα πείσει κι' αυτός, μ' όλες του τις δυνάμεις, την Κυβέρνηση να επέμβει για την ενδοτική για τους απεργούς λύση.

Η Έργατική Τάξη έχει τη δύναμη και τα μέσα να νικήσει. Πρέπει, όμως, να κινηθεί πάνω στο σωστό, το μαχητικό δρόμο, για να πετύχει τη νίκη της. Έφτασε πια ο καιρός να πάρουμε τα μεγάλα λόγια κ' οι δημοσιογραφικές καμπάνιες και να μπούμε στη γραμμή του αγώνα. Καλούμε όλα τα συνειδητά στοιχεία της προλεταριακής τάξης του τόπου μας να δύνουνε με το φανό της πραγματικότητας το δρόμο της παθητικότητας που ακολουθούμε σήμερα. Δε μπορούνε ν' ερωτησθήμε ποσοστά των προλεταρίων να συναγωνιστούνε σε μήκος το γινάτι των παραγεμισμένων κάσων των κεφαλουχών. Ο καιρός φέρνει το μαρσοτό κι' ο μαρσοτός την άπουτήα.

Η πείρα, ως τα σήμερα έδωσε χειροπιαστά την απόδειξη της ματαιότητας του χαρτοπολέμου και των διαμαρτυριών. Σήμερα μπροστά μας μπαίνει το δέλημα: Νίκη ή επιστροφή στην προπολεμική περίοδο της σκλαβιάς και της καταπίεσης. Ο αγώνας των μεταλλουργών είναι αγώνας δλάκερης της Έργατικής τάξης του τόπου μας. Νίκη των μεταλλουργών σημαίνει δολοκρηστική ήττα του κεφαλαίου, ντόπιου και ξένου. Καινούργιο δέλημα, καινούργιοι αγώνες! Άνοιχτο μπροστά στην Έργατική τάξη του ημεσού μας. Από τη νίκη των μεταλλουργών, ή Έργατική τάξη θ' άντλει δύναμη και αποφασιστικότητα για την ήττα του τέμπα πορείας της. Οι εκμεταλλευτές μας, όμως, δεν θ' άντλούνε τίποτ' άλλο, παρά μονάχα δέος και τρόμο και θα κρύβονται από πέσι τους, όπως αντικρίζουνε τον προλεταριακό γίγαντα. Γι' αυτό επιβάλλεται να είδουμε όλες μας τις δυνάμεις στο στίβο του αγώνα για να πετύχουμε τη ΝΙΚΗ. Όλα πρέπει να τα θυσιάζουμε για να κερδίσουμε τον αγώνα που επί 60 δλάκερες τώρα μέρες μάχονται οι απεργοί μεταλλουργοί για να ΚΕΡΔΙΣΟΥΝ.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟ ΤΩΝ ΣΙΩΦΕΡΗΔΩΝ ΚΑΝΕΝΑ ΧΕΡΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΤΟΥΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΕΣ ΜΑΣ

Άπευθυνόμαστε ξανά προς όλους τους σιωφέρηδες της Κύπρου, οργανωμένους κ' άνοργάνωτους, και κάνουμε έκκληση σ' αυτούς ν' αντίληφτούνε, πέρα για πέρα, το ταξικό τους καθήκο απέναντι σ' τ' αδέρφια τους, τους απεργούς μεταλλουργούς, που με τη ψυχή στο στόμα αγωνίζονται 60 τώρα μέρες ενάντια στο σκληροτράχηλο εργοδότη τους, την Κ.Μ.Ε.

Μέσα στο μαχητικό μεγαλειώδη αγώνα των 2.000 μεταλλουργών κ' δόκληρου του Κυπρ. προλεταριάτου υπάρχει μιά μέθορη κηλίδα. Κι' αυτή ή κηλίδα δεν είναι τίποτ' άλλο παρ' ή εγκληματική ΣΥΝΕΝΟΧΗ μερικόν σιωφέρηδων στις τελευταίες αιματηρές συγκρούσεις των ηρωικών παιδιών του λαού μας με τους καβελούγες απεργοσπαστές και τα όργανα της «τάξης»!

Άηλαδη σπλά: Έάν αυτοί οι σιωφέρηδες άρνιόντουσαν κατηγορηματικά, παλληκαρικά και με μεταφέρουνε τα κάθε καρυδιάς καθάρματα στον τόπο του αγώνα, δεν θά φτάνανε από σημείο να βρίσκει κανονοχα χέρια δντόπιος και δ ξένος καπιταλιστας, που να τους μεταφέρουν στον τόπο της απεργίας τις σκοτεινές καταχθόνιες απεργοσπαστικές δυνάμεις τους.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ, άνοργάνωτοι σιωφέρηδες μιά και δεν άντεληφθήκατε ακόμα το σιωφικό δέος προλεταριακό καθήκο σας κ' είσατε έξω από τη φυσική όργάνωση σας, μη προσθέσετε σ' αυτό το έθελος στίγμα, και τουτό το ΘΕΛΗΜΑ.

ΤΙΚΟ στίγμα δηλ. του σ' νένοχου απεργοσπαστικού ρόλου, και του λακέ-ύπρηττή των καπιταλιστών.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ, όργανωμένοι σιωφέρηδες. Νά παρακολουθούμε το κάθε θήμα των άνοργάνωτων συντρόφων μας δείχνοντάς τους το σωστό, το ΦΥΣΙΚΟ δρόμο των ΤΑΞΙΚΩΝ συμπερόντων τους έργαρχοντάς τους στην όργάνωση μας.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ, όργανωμένοι κ' άνοργάνωτοι σιωφέρηδες και σείς μικροϊδιοχτήτες (που με την όλοένα πιο τραγική επισπάλη σας δεν διαφέρετε καθόλου από τους μεροκαματιάρηδες συντρόφους σας) ένα μπαινε μπροστά μας έξαστερο καθήκο:

Νά μη μεταφέρουμε ΤΙΠΟΤΑ (μήτε άψυχο μήτε έμψυχο) για την Κ.Μ.Ε. δίνοντάς έτσι ακόμα ένα άτσάλινο χέρι μαχητικής βοήθειας και αλληλεγγύης στο μαχόμενο προλεταριάτο μας, κ' ένα γερό μπάτσος στους μπουρζουάδες μας δίνοντάς τους να καταλάβουνε μιά για πάντα ότι πέρασε άγύριστα ο παλιός «καλός κακός» που οι σιωφέρηδες έβκαν «όλες τις δουλειές τους».

Συντρόφοι! ή Π.Ε.Ο. και ή Κ.Τ.Ι.Β.Κ. χρειάζονται και την τελευταία και την πιο μαχητική βοήθεια (ήθική και υλική) των έργατών, δόκληρου του προλεταριάτου, δόκληρου της τάξης μας.

ΟΛΟΙ σ'α ΠΟΣΤΑ ΜΑΣ Κ. ΚΟΥΛΑΠΗΣ (σιωφέρης)

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΦΑΚΟ ΑΣ ΞΥΠΝΗΣΟΥΝ

«Βάλτε τον σταυρό σας και γυρίστε πίσω στη δουλειά σας. Στείλετε αντιπροσωπεία σας και ή Έταιρεία θα είσακούσει τα αίτημάτά σας.» Έτσι, μ' αυτές τις γελοίες συστάσεις προσπαθεί νυκτοήμερα ο Πολύκαριος, μ' όλοι οι άλλοι λακίδες και μπουρζουάδες δημοσιογράφοι, επί κεφαλής της καταχθόνιας διασπαστικής κινητοποίησης των φασιστών του τόπου μας, να διασπασούνε τον μαχητικό, τον γρανιτένο αγώνα των μεταλλουργών. Έπιπαινε «γελοίες συστάσεις» και το επαναλαμβάνουν, χωρίς διαταγή, μ' αυτό τουτό μοτίβο θα προσθέσουμε στους ποδογλύφους αυτούς: Με σταυρούς, ερχολόγια και τεμνοβάνες μπροστά στα κάθε λογής, άρεντικά σας (ούράνια και έπίγεια, ντόπια και ξένα) δε διασπάζονται οι μεταλλουργοί (όπως κ' όλο το προλεταριάτο), όσο κ' όν δεν έχει, για τη ώρα πραγματικούς μπουρζουάδες ήγετες. Ούτε τρίχα, που λέει ο όγος, δε μπορεί να γράψετε από κερφαλί της εργατιάς. Συναπτά. Δε βρισκόμαστε στο μεσάνιο. Συναπτά προ-όσς μάνουμε οι έργατες να μηνήσετε και το μεταγνώσσετε κερφα.

Η ΗΓΕΣΙΑ ΤΗΣ ΛΑΡΝΑΚΑΣ ΣΑΜΠΟΤΑΡΕ ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ Κ.Μ.Ε.

Στη Λάρνακα λειτουργεί από χρόνια το προεδρικό σωματείο «ΑΜΟΛ», που τη θετική δράση του πολλές φορές σαμποτάρε άνοιχτά ή Σταλινική ήγεςια της Σ'κ'λας, γιατί δεν θέλησαν τ'ι μέλη του να υποδουλωθούν στο του Φλεβάρη, 1948) να πείσει τους έργατες πως έδωκε χρήματα στον Φασιστικό έρανο από παρεξήγηση. Νόμος, λέει, πως έπρόκειτο για «ένδοξο»... έρανο. Ο Τομιλλής, δέλει να μιάς παραστήσει την πάπια. Σάν δημοσιογράφος που είναι δεν πήρε χαμπί πιάς δυο έρανοι υπάρχουν, δ ένας ύπερ των μεταλλουργών και δ άλλος ύπερ του Φασιστικού Στρατού; Δεν έμαθε ποτέ έρανο άπαγόρευσε στην πόλη του δ Δημαρχος Άδάμος; Δεν άκουσε τους άστούς να ουρλιάζουν για ή Κληρίδης άρηθήθηκε να ενισχύσει τον Φασιστικό έρανο; Δεν πήρε χαμπί, πως ή Ελλάδα είναι διαμεμμένη σε δυο στρατόπεδα και πως οι άστοι δεν ήταν δυνατό να κάνουν άλλο έρανο παρ' άεινόν που προορίζεται για ενίσχυση του Φασιστικού στρατού ενάντια στους άπάρτες; Λοιπόν ή κηλυτο πρέπει να είναι οι άναγνώστες του ή μιάς παίζει τον κωτό αυτός. Τι λέγον οι Σταλινικοί, που τις τάξεις τους «κομιά» δ Τομιλλής; Είμάντε τυριέρογοι να μάθουμε.

ΠΟΥ ΘΑΝΕΙ Ο ΑΧΑΙΝΩΤΟΣ ΚΟΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Άδρα του Άκέλ, πρώτα-πρώτα, και του συνεταρισμού: Παράταξη Έθνικης Συνεργασίας—Άκέλ, κατάπτό το καινούργιο τους δνομα, πιά δ-στέρνα. Μά, όπια το σαμποταρισμα της Κυριακής 15.2.48 κανέναν δεν περιέμενε, γιατί τουτό ξερεύγει από τ' άδρια μιάς άπλης κομματικής πεισης, και γίνεται δλοκάθαρα σαμποτάρισμα άντιεργατικό, γιατί στρεφότανε δλόσια ενάντια στον αγώνα των Μεταλλουργών, που επί 60 τώρα μέρες, με τη ψυχή στο στόμα, αγωνίζονται ενάντια στον πιο άντιδραστικό εργοδότη του τόπου μας, και περιμένουνε αγωνιώδικα την δλληλεγγύη και τη βοήθεια δλάκερης της έργατικής τάξης στον αγώνα τους. Άς πούμε, όμως, πως έχουμε τα γεγονότα: Το ΑΜΟΛ όργάνωσε όμιλία στο όικημα του την Κυριακή, 15)2)48, με θέμα: Η πολιτική και Οικονομική σημασία του αγώνα των Μεταλλουργών και τ' καθήκοντα της Έργατικής τάξης. Όμιλητές ήτανε ένας παλιός μεταλλουργός, που έλαβε πρωτοποριακό μέρος στην όργάνωση της Συνεργασίας των Μεταλλουργών. Από το Σάββατο το άπόγευμα, τ' μέλη του ΑΜΟΛ, διένειμαν φυλλάδια, με σκοπό ν' αναγγείλουνε στους έργατες και εργαζόμενους της σημασία της όμιλιας. Ένας έργατής, από κείους που διένειμαν τ' φυλλάδια, σκόρπισε άρεκτά μέσα στο όικημα των Συνεχι-

ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΚΑΡΟΛΟΣ ΜΑΡΞ

Σήμερα Κυριακή, 14 του Μάρτη 1948, συμπληρώνονται άκριβώς 66 χρόνια απ' τη μέρα που πέθανε ο ίδρυτής του επιστημονικού σοσιαλισμού Κάρλος Μάρξ. Όσο κ' άν περάσανε, όμως, δεκαετηρίδες δλάκερες απ' το θάνατό του, το έργο του εξακολουθεί να παραμένει πάντα ζωντανό, και το φωτεινό παράδειγμα της ζωής του, μιάς ζωής που άφιερώθηκε δλάκερη στην ύπηρεσια της άνθρωπότητας, εξακολουθεί να φωτίζει το δρόμο έκατομμυρίων έργατών και καταπιεζόμενων σ' δλάκερο τον κόσμο. Γιατί ο Μάρξ, δεν εί αι μονάχα ο μεγαλύτερος επιστήμονας και κοινωνιολόγος, δ άνθρωπος που μελέτησε όσο κανένας άλλος προηγούμενος απ' αυτόν, τη σύγχρονη του κοινωνία, που διέκρινε τους νόμους που καθορίζουνε τη εξέλιξη της και τις δυνάμεις που προπαρασκευάζουνε και θα πετύχουνε τελικά την άντικατάστασή της. Δεν είναι, δλασθ, ένας άπλος θεωρητικός. Σύγχρονα, είναι κ' ένας άνθρωπος της δράσης. Οι δυο αυτές ιδιότητες δεν είναι δυνατό να χωριστούνε, πρακτικώς για τον Μάρξ. Οι φιλόσοφοι, έγραφε, ως τα τώρα περιρριζόταναν να έξηγούνε τον κόσμο. Το πρόβλημα, όμως, δεν είναι να δώσεις μονάχα μιά έξήγηση, μα να

κατορθώσεις να τον μεταβάλλεις. Στη τελευταία αυτή προσπάθεια, ο Μάρξ, σε συνεργασία με τον Έγκελς, τον συνιδρυτή του επιστημονικού σοσιαλισμού, άφιέρωσε δλάκερη τη ζωή του. Πήρε μέρος σ' όλες τις έπαναστατικές εκδηλώσεις του καιρού του και προσπάθησε να θυάλει απ' αυτές όλα τα άναγκαία θεωρητικά και πραχτικά διδάγματα. Άπό το στόμα του άκουστή κανε για πρώτη φορά στην Ιστορία της άνθρωπότητας οι άθάνατες φράσεις: «ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΕΝΩΘΕΙΤΕ!» και «ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝΕ ΠΑΤΡΙΔΑ», που αυτές και μόνες άρκούνε για να καθορίσουνε την Ιστορική άποστολή της εργατικής τάξης, και να προδιαγράψουνε το δρόμο που οδηγεί στην άπελευθέρωσή της. Πρώτος, έπίσης, ο Μάρξ άποκάλυψε τον εκμεταλλευτικό ρόλο του κράτους, όρίζοντάς το σ' α μωφή όργανωμένης βίας, για τ' ά θυάλει απ' αυτό το θαθειά ριζοσπαστικό «σμπέρμα», πως μονάχα ή επανάσταση είναι σε θέση ν' άφαιρέσει την έξουσία απ' τ' ά χέρια μιάς τάξης. Η θεωρία του θρήκε μιά μεγαλειώδη επιβεβαίωση στην (συνέχεια στη 2η σελίδα)

« ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ »

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (4η ΔΙΕΘΝΗΣ)

ΓΙΑ ΤΟ ΨΩΜΙ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ ΜΑΣ

Ο Σοφούλης αναγκάστηκε να δηλώσει ότι το αντιπεργιακό ψήφισμα, αφού δεν εφαρμόστηκε ως τώρα «άνοιξε»... Η αλήθεια, όμως, είναι, ότι το ψήφισμα αυτό που το κατάθεσε ο «φιλελεύθερος» υπουργός της Δικαιοσύνης Λαδάς και το ψήφισμα μ' ένθουσιασμό «λαϊκοί» και «φιλελεύθεροι» δουλευτές, α) τόνισε κυρίως η νικηφόρα απεργία των λινοτυπών της 17-18 του Γενάρη (που έπαιξε στη σωτηρία του όλου δ' αστικής τύπος), β) αντίθεσε την υπόκληση αγανάχτησης των πλατειών εργατοπαλλήλων των εργαζομένων... Είναι μια πρώτη και σημαντική ΕΠΙΤΥΧΙΑ της εργατικής τάξης, που πρέπει να την εκμεταλλευτούμε, χωρίς χρονοτριβή, δργανώνοντας την απεργιακή πάλη των εργατών και επαλλήλων για τις βασικές οικονομικές τους διεκδικήσεις και για τις συνδικαλιστικές τους ελευθερίες. Σύνθημα μας ως γίνει η ΤΙΜΑΡΙΘΜΙΚΗ ΑΝΑΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΜΙΣΘΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ...

ΜΑΤΟΥ και η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΝΟΜΩΝ. Οργανο πάλης οι ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΑΓΩΝΑ. Και δοκιμασμένο μέσο πάλης η ΔΙΕΡΓΙΑ. Η αποτυχία της αντίδικης προσπάθειας στην Κόνιτσα (μ' όλη την ύμολογημένη καλή στρατηγική και στρατιωτική προπαρασκευή της και τον ήρωισμό των αγωνιστών που πήραν μέρος σ' αυτή) και οι έντυπωσιακές — τυχοδιωκτικές «επιχειρήσεις» της Πάργης και της Σαλονίκης, επαληθεύουν ακόμα μία φορά τη διαπίστωση μας, ότι το αντίδικτο κίνημα ΜΟΝΟ ΤΟΥ, χωρίς την επαναστατική δραστηριοποίηση των προλεταριακών μαζών των πόλεων, δεν μπορεί να φέρει κανένα αποτέλεσμα... Είναι μια καταδικασμένη στον εκφυλισμό και στην ήττα, όπου σταθερά το οδηγεί η σταλινική καθοδήγησή του. Γι' αυτό, το κλειδί της ελληνικής κατάστασης δεν βρίσκεται ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ (όπως λυχνιζέται ο παράνομος «Ριζοσπάστης») αλλά ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ, με την άνασυνκρότηση των γραμμών του εργατικού κινήματος, με την προώθηση των πλα-

τειών εργατικών και επαλλήλων μαζών στον αγώνα για το ψωμί, για τις ελευθερίες τους, για το τσάκιμα των αντεργατικών νόμων, ΕΝΑΝΤΙΑ στην δόλεια και έγκληματική σταλινική πολιτική. Τα σκάνδαλα διαδέχονται το ένα το άλλο: Τα χαλασμένα τσάκιμα που πετούνται στη θάλασσα γιατί δεν μαραινιζονται στον κόσμο που πεινά. Οι κρατικές πιστώσεις στις τράπεζες που διοχετεύονται στο κερδοσκοπικό εμπόριο της χρυσής λίρας. Οι προμήθειες παπουτσιών από την Αγγυτο κλπ. Τελικά είχαμε και το μπαμπάνι των κλοστοδομηχάνων που το πληρώνανε σε τιμές κατώτερες από την αξία τους. Όλα αυτά τα ΕΚΤΑΚΤΑ μέτρα μας απλήστης και παρασιτικής καπιταλιστικής διλογίας δεν μπορούμε να λείψουμε αλλιώς, παρά μόνο με τον ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ της βιομηχανίας, με το ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ στις τράπεζες και τις μεγάλες έμπορικές επιχειρήσεις, με το ΛΑΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ στα άνοθηματά και στις διανομικές τροφορίες. (Αρθρο του δημοσιεύτηκε στο 2ο φύλλο — τέλη Φλεβάρη — της «Εργατικής Παλης».)

Η «ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ»

ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΓΙΑ Ν' ΑΝΑΓΚΑΣΟΥΝΕ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΓΟΝΙΣΤΕΣ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝΕ «ΑΝΑΡΧΕΙΣ ΜΕΤΑΝΟΙΕΣ»

ΑΘΗΝΑ, Μάρτης — Με την απόφαση της Κυβέρνησης να «καθαρίσει τα μετόπισθεν», οι συλλήψεις καθημερινά πυκνώνουν. Η ασφάλεια με τους χαφιέδες της απαγγέλει ενώπιον του δλουτοκούς συλλαμβανόμενους φασιστικές κατηγορίες. Όλες, όμως, οι κατηγορίες πένε περιπατο, αν ο κατηγορούμενος δεχτεί να υπογράψει δήλωση, πως άποκηρύσσει τον Κομμουνισμό και την άναρξία. Η μεγάλη πλειοψηφία των φυλακισμένων άρνεύεται φυσικά, να υπογράψει «άτιμωτικά αυτά χαρτιά». Η ασφάλεια, όμως, μεταχειρίζεται διάφορους τρόπους και τεχνάσματα για ν' αναγκάσει, κυρίως τους άφιταλαντευόμενους, να υπογράψουν. Γι' αυτό το σκοπό μεταχειρίζεται ΗΘΙΚΗ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΗ ΒΙΑ (βασανιστήρια). Πρωταρχικό καθήκον, λοιπόν, των Διεθμιστών Κομμουνιστών είναι νάέντείνουν τη προπαγάνδα, τη ζύμωση και τη δράση τους άνάμεσα στους εργαζόμενους, τους άγρότες, σ' άλλερα τον Έλληνα λαό, ένάντια στις δηλώσεις. Το σύνθημά μας πρέπει νάεί: ΚΑΝΕΝΑΣ ΝΑ ΜΗ ΥΠΟΓΡΑΦΕΙ τις άτιμες «δηλώσεις μετανόιας». Αυτό είναι μια λιποταξία, δειλία και ντροπή, έξω και για τον «τελευταίο» εργατή κι' άγρότη, που έχει άσχημη άπήχηση στο ήθικό των άλλων αγωνιστών.

ΞΑΝΑΖΕΙ Ο ΜΕΣΑΙΩΝΑΣ

«...ΝΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΤΩΝΕΤΕ»!

ΛΕΕΙ Ο ΝΕΟΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΓΚΑΟΥΛΑΪΤΕΡ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΞΑΝ ΦΛΗΝΤ

ΑΘΗΝΑ, 8 του Μάρτη. — Μόσα στο χος την έρημωση και την άνεργία, που κυριαρχούν στη χώρα μας, τα μόνα μαγαζιά που δουλεύουν χωρίς διακοπή, είναι τα «Έρχαχα Στρατοδικεία». Η ασφάλεια πιάνει άρδα, χωρίς διάκριση, χωριών οχλο, και η «δικαιοσύνη» καταδικάζει. Χιλιάδες συλλήψεις, χιλιάδες φυλακίσεις. Μία και η αντίδραση δε μπορεί να κάνει τίποτε ένάντια στους ήρωες άναρξες, στρέφει όλη της τη λύσσα ένάντια στους άπολους εργαζόμενους των πόλεων και των χωριών. Τό σύνθημα για τις νέες σφαγές το έδωσε άναρξας, ξετίσιπια και κυνικά δ' ιμπεριαλιστής στρατηγός Βάν Φλήντ, που ο Άμερικανός τον στείλανε για να διευθύνει την «Ελλάδα, όπως οι Ναζι Γκαουλάιτερ τη περίοδο της κατοχής διευθύνανε τις κατεχομένες χώρες. «Έτσι, τη περασμένη εδομάδα, ο νέος γκαουλάιτερ σ' άλλες του έπνε, πως τους άναρξες και τους κομμουνιστές ή «πρέπει να τους πάνετε ή ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΤΩΝΕΤΕ» (!!!). Οι ντόπιοι τραμπούκοι και χαφιέδες άλλο που δε θέλανε. Η νέα έξορμη της άναρξας έγινε με τη δολοφονία των εργατομαζών στο Μακρόνησο. Για να θρύνει ένα πρόσημα για να χτυπήσουν τα παιδιά του λαού, οι ντόπιοι στρατοκράτες κάωωσαν μία προδοτικότητα που μόνο με τη πυρκαϊά του Ράιχσταγ, το 1933, μπορεί να

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ 4ΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΟΥΝΤΩΝΕΙ

ΔΕΚΑΔΕΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝΕ ΤΙΣ ΟΜΙΛΙΕΣ ΤΟΥ ΗΓΕΤΗ ΤΟΥ 4ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΙΝΔΙΩΝ

Μεγάλη επιτυχία σημείωσε η περίοδος του σ. Άζιτ Ράι, ηγέτη του Ινδικού Μπολσεβίκου — Λενινιστικού Κόμματος (Τμήμα της 4ης Διεθνούς) στις δόσεις και στις νέες περιφέρειες των Ινδιών. Ο σύντροφός μας μίλησε σε μαζικές εργατικές συνγκεντρώσεις στη Βομβάη, σε 4 μεγάλες συγκεντρώσεις στην Καλκούτα και στα προάστια της, καθώς και σε μία συγκεντρώση Μουσουλμάνων σπουδαστών, σε συγκεντρώση 4.000 εργατών στο Τιταγκάη (έδώ οι σύντροφοί μας καθοδηγήσανε τελευταία μία νικηφόρη απεργία 10.000 εργατών χαρτοποιίας) και σ' άλλη 3.000 μεταλλωργών στο Ράνεεργουγκ.

Μετά την περίοδία του στο Βομβάη, ο σ. Ράι πήγε στις νέες επαρχίες. Χιλιάδες εργαζόμενοι τον υποδεχτήσανε στο σταθμό του Μανεράς, όπου άργανώθηκαν 5 μεγάλες συγκεντρώσεις (σ' αυτήτην πόλη οι σύντροφοί μας καθοδηγήσανε τον τελευταίο καιρό με μεγάλη επιτυχία μία μεγάλη απεργία εργατών ηλιαστοργίας που κράτησε 100 μέρες). Στη Μαντούρα, μπροστά ε συγκεντρώση 15.000 εργατών, ο σ. Ράι μίλησε για τις διαφορές που χωρίζουν τους τροτσικιστές απ' τους σταλινικούς, ενώ οι σταλινικοί, που προσπαθήσανε να συμπυκνώσουν τη συγκεντρώση και να άργανώσουν άλλη, άποτύχανε οίχερα.

Ράι στις Ινδίες έληξε με την έπισκεπή του στο Κολόμβο της Κεϋλάης. (Έδώ οι σύντροφοί μας έχουν 15 βουλευτές στη Βούλη και τον μοναδικό εργατικό γερουσιαστή στη Γερουσία της Κεϋλάης). Στις όμιλίες του ο σύντροφός μας κεντρικά έλλόγησε την πολιτική του Ινδικού Κομμούνα, άποκάλυψε την προδοτική πολιτική του Σοσιαλιστικού και Σταλινικού Κόμματος και άνεπτυξε το πρόγραμμα και την πολιτική του Μπολσεβίκου — Λενινιστικού Κόμματος. Γενικά η περίοδία του σ. Ράι στις διάφορες επαρχίες των Ινδιών, κεντρίσε σάν μία μεγάλη επιτυχία του Ινδικού Τμήματος της 4ης Διεθνούς, στο έργο του για τη διαφώτηση των μαζών.

ΚΑΡΟΛΟΣ ΜΑΡΞ

(συνέχεια από την 1η σελίδα) επανάσταση του Ρωσικού Λαού τον Οχτώβρη του 1917. Ο Λένιν και ο Τρότσκι, πιστοί άδοδοί και συνεχιστές του Μάρξ, δώσανε σχήμα και μορφή, μεταβάλανε σε πραγματικότητα, ότι ο Μάρξ είχε συλλάθει θεωρητικά, χωρίς ν' άπομακρυνθούνη ούτι κατά κεραία απ' το δρόμο και τα μέσα της πάλης, που η μεγαλύτερα του είχε προδιαγράψει. Σήμερα, οι άπογόνητες και είναι αυτό το χαραχτηριστικό γνώρισμα όλων των άποστατών άφρονδων τη μέθοδο και τη διαδικασία του, χωρίς να τολμούνη άνοιχτά ν' άποκηρύξουν και το ρόλο του Ιδρυτή της. Οι κάθε λογής προδότες κι' άποστάτες — άπό τους σοσιαλδημοκράτες ως τους σταλινικούς — προσπαθούνη να ένδουχίσουνε τον επαναστατικό και διεθμιστικό χαραχτήρα του Μαρξισμού και να τον καταστήσουν άκίνδυνο για τον πάτριό τους, την άστική τάξη. Γι' αυτό σήμερα, περισσότερο άπό κάθε άλλη φορά, το σύνθημα πίσω προς τον Μάρξ πρέπει μία έξαιρετική σημασία. Άπό εκεί θ' άντλήσουμε διδάγματα για τη δράση μας. Το έργο του θα πρέπει να παραμένει πάντα οδηγός μας.

ΤΟΙ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗΣ ΣΤΟΝ Α.Μ.Ο.Α.

(συνέχεια από την 1η σελίδα) ταλλωρύχων μας και προδιέγραψε, μ' άδρες γραμμές, τα καθήκοντα των εργαζομένων γύρω άπό τον αγώνα των Μεταλλωρύχων. «Έκείνο που καταλάτουμε δ-σοι εργαζόμενοι παρακλόηθησαν την όμιλία, και που γινούριζουμε τις θέσεις και επιδιώξεις του Άκέλ γι' αυτό το σάμπότε, είναι πως η Σκαλιώτικη ήγεσία, στον αγώνα της να υποδουλώσει τον ΑΜΟΑ και να τον θέσει κάτω άπό την αλγίδα του ΑΚΕΛ — ΕΑΣ, χρησιμοποίησε και χρησιμοποίησε μεθόδους που αντίθετα προς τις διακηρύξεις της, και, πιο γενικά, αντίθετα προς τα άμεσα συμφέροντα του εργατικού μας κινήματος. Γιατί το χτύπημα που κατεύθηκε την Κυριακή, 15)2)48, με το μπουκότερισμα της όμιλίας που διοργάνωσε ο ΑΜΟΑ, δε στρέφονταν μονάχα ένάντια στο πρόσωπο του όμιλητή ή του Σωματείου που διοργάνωσε την όμιλία, ΑΛΛΑ ΣΤΡΕΦΟΤΑΝΕ, ΟΛΑΚΕΡΟ ΤΟ ΜΠΟΥΚΟΤΑΡΙΣΜΑ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΩΝ ΜΑΣ, που στη πάλη τους ένάντια στους Άμερικανούς Καπιταλιστές και στους ντόπιους συμμάχους τους και την Ξένη Κυβέρνηση, έχουν άναγκη απ' όλο τον εργαζόμενο λαό και που για να κερδίσουνε σιτόν τον αγώνα κερδίζονται τη μαζική άποστήριξη του Κυπριακού Λαού, που κι' αυτός για να κινηθεί, με τη σειρά του, ούσώσωμος, χρειάζε-

ται πλατεία κατατόπιση γύρω άπό την ύποθεση των άπεργών Μεταλλωρύχων. «Έτσι φαίνεται ξεκάθαρα, πως η Συντεχνιακή κι' Άκελική ήγεσία της Σκάλας, στον αγώνα της να χτυπήσει μιάν άνεπιθύμητη γι' αυτήν κατάσταση, έπεσε στο μεγάλο σφάλμα ΝΑ ΧΤΥΠΗΣΕΙ, ταυτόχρονα, ΚΙ' ΑΥΤΟΝ ΤΟΥΤΟΝ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΩΝ, ΣΤΗΝ ΠΙΟ ΚΡΙΣΙΜΗ ΚΑΜΠΗ ΤΟΥ. Έχοντας όπ' όψη μας την τελευταία άπόφαση της Π.Ε.Ο., με την όποια καλούσε όλους τους εργαζόμενους, που βρίσκονται κάτω άπό τη δύναμη των Συντεχνιών που άποπροσπαύει να δουλέψουνε πρωτοβουλιακά για τη μαζική διαφώτηση του λαού γύρω άπό το δικαιο του αγώνα των Μεταλλωρύχων, και την ύπόδειξη, πως όφειλανε οι εργαζόμενοι να διοργανώσουνε, κατά το πιο μαζικό τρόπο, τη συλλογή έράνων ύπερ του άπεργών, δεν μπορούμε να καταλάβουμε πως ο σ. Γ. Χριστοφουλίδης έξέδηλωσε, όλοις διαφορετική άποψη πάνω στο ζήτημα της διαφώτησης του λαού, ότι δηλώνει, ύπεύθυνα πως δε χρειάζονται και είναι άνοφελές οι όμιλίες γύρω άπό τον αγώνα των Μεταλλωρύχων. Και τούτο μάλιστα τη στιγμή που η Ε.Σ.Ε.Α.Κ., κι' οι άλλες Έπαρχιακές Συντεχνιακές Έπιτροπές, άργανώσανε παράμυες όμιλίες σε άρκετά έγχετασμένη κλίμακα. Τι να πει κανένας γι' αυτό; Μη χειρότερα! (Μ. Α.)

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΓΙΑ ΤΑ ΦΑΣΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΕΛΛΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Στην Άμερική το «ΜΙλιταντ», όργανο του Σοσιαλιστικού Έργατικού Κόμματος (Τροτσικιστικό) συνεχίζει την καμπάνια του ένάντιον των φασιστικών μέτρων που πήρε η Έλληνική κυβέρνηση για να χτυπήσει το εργατικό κίνημα στην Ελλάδα (άπαγόρευση των εφημερίδων, της άπεργίας κλπ.). Σχετική έντονη διαμαρτυρία ύπογράφηκε άπό τη Διοίκηση του Σοσιαλιστικού Έργατικού Κόμματος και πολλές προσωπικότητες και έπίδόθηκε στον Έλληνα πρεσβευτή στην Ουάσιγκτον.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΜΙΣΧΥΣΗ ΤΩΝ ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΩΝ (ΩΣ ΛΑΡΝΑΚΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΟΥΣ

Οι Τροτσικιστές Λάρνακος όπως και όλης της Κύπρου ένισχύουνε τον αγώνα των άπεργών μεταλλωρύχων και σάν άτομα και σάν όμάδες. Έτσι, την περασμένη Δευτέρα, μέρα της παναπεργίας διαμαρτυρίας για τους πυροβολισμούς της άστυνομίας ένάντια στους άπεργούς προς φέρανε στον έρανο, σάν όμάδες, ως άκολλούσας: 1η όμάδα 3 λίρες, 2η όμάδα 3 λίρες και ύφαμα για ένα παντελόνι αξίας 2 λιρών, και άπό έρανο με πρωτοβουλία του σ. Χρυσ. Παθασιήλ 7 λίρες. Γενικά, οι Τροτσικιστές Λάρνακος άποτιπώσανε μεγάλη δραστηριότητα, ύπως και οι Τροτσικιστές όλης της Κύπρου, για την άπο δυνατό μεγαλύτερη όλική και ήθική ύποστήριξη του αγώνα των μεταλλωρύχων.

ΓΙΑ ΤΟΝ «ΕΡΓΑΤΗ»

Άπό Α' όμάδα Λάρνακος £2.0.0, Λευκωσίας £1.1.2.0, Λεμεσού, £1.0.0. Άπό Β' όμάδα Λάρνακος £1.18.0, Βαρύσια £1.5.0, Λεμεσός £1.10.0, Λευκωσία £0.18.0, Λάρνακος £2.0.0.

Ο ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΟΣ ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ ΑΝΑΠΤΥΣΣΕΤΑΙ ΚΑΙ ΦΟΥΝΤΩΝΕΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΣΧΙΣΜΑ ΣΤΟ ΣΟΣΙΑΛ. ΚΟΜΜΑ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙ, Φλεβάρη. — Η άρτερη πέτρηση του Σοσιαλιστικού Κόμματος Γαλλίας, που είναι γινωστή με το τίτλο «Σοσιαλιστική και Έπαναστατική Δράση», άποσχίστηκε άπό το Σοσιαλιστικό Κόμμα του Λ. Μπλουμ. Οργάνωση, στις 7 του Δεκέμβρη, στο Παρίσι, μία έντική συνδιάσκεψη, που συζητήσανε την προδοσία της Σοσιαλδημοκρατικής γραφειοκρατίας, που μέρα στους τελευταίους μεγαλειώδεις άπεργιακούς άγώνες των εργαζομένων στάθηκε ο καλύτερος πύργος της μπουρζουαζίας, διαπίστωσε πως η προσπάθεια για την άνορθωση του Σ.Κ., που έπιχειρήθηκε άπό το Συνέδριο του Αούγουστου του 1946, όριστικά άπέτυχε και τάσσεται ύπερ της δημιουργίας ενός νέου επαναστατικού κινήματος που, άποκηρύσσοντας κάθε μορφή συνεργασίας με τάξες, να ύποστηρίξει άνεπιφύλαχτα τις εργατικές διεκδικήσεις και τους εργατικούς προλεταριακό διεθνισμό, θα ύποστηρίξει τους άπελευθερωτικούς άγώνες των καταπιεζόμενων λαών και ιδιαίτερα των άποικιακών λαών και θα διακηρύξει πως η βεβαίωση της ειρήνης είναι έργο των ίδιων των εργαζομένων, με την άνατροπή του καπιταλισμού και με την έγκαιρή άποδοση του σοσιαλισμού σε διεθνή κλίμακα, πράγμα που έπιδόλει τη δημιουργία μιας άληθινής εργατικής Διεθνούς.

ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΩΝ

Υπό του Άνεξαρτήτου Συνδέσμου Μικροκαταστηματάρχων Λάρνακος, στάληκε, μέσω του Δικαιώτη, διαμαρτυρία για τις δολοφονικές έπιθέσεις της Άστυνομίας ένάντια στους άπεργούς μεταλλωρύχους και ζητώντας την άμεση έπέμβαση της Κυβέρνησης για την Ικανοποίηση των δικαίων αλημάτων των μεταλλωρύχων. Έπίσης, η πιο πάνω όργάνωση σκόρπισε σ' άλλερα τη Λάρνακα, τη μέρα της παναπεργίας, διαφοριστικά φυλλάδια, που καλούσανε τους καταστηματάρχες να κλείσουνε τα μαγαζιά τους και να λάβουνε μέρος στις πανεργατικές συλλείσεις για να έκφράσουνε την άμείριστη ύποστήριξη τους προς τους άπεργούς μεταλλωρύχους και να διαδηλώσουνε τα αίσθηματά συμπαθείας τους προς τα άθωα θύματα της άστυνομικής βίας.